

Прийнято 15.03.2026. Прорецензовано 07.04.2026. Опубліковано 30.05.2026.

УДК: 69.003:658

JEL: L94, L95

DOI: 10.31471/2409-0948-2026-1(33)-201-211

ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ БУДІВЕЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Черчата Анжела Олексіївна

кандидат економічних наук, доцент
завідувач кафедри економіки, менеджменту та підприємництва
Українського державного університету науки і технологій
49000, Дніпро, вул. Лазаряна, 2
e-mail: acherchataya@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6753-2891>

Андрусів Уляна Ярославівна

кандидат економічних наук, доцент
завідувач кафедри фінансів, обліку та оподаткування
Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу
76019, Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15
e-mail: andrusivu@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1793-0936>

Федаш Михайло Романович

аспірант кафедри економіки, менеджменту та підприємництва
Українського державного університету науки і технологій
49000, Дніпро, вул. Лазаряна, 2
e-mail: m.r.fedash@ust.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4013-2089>

Анотація. У статті досліджено теоретико-методичні засади та практичні аспекти інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України в умовах поствоєнної відбудови економіки. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю відновлення зруйнованої інфраструктури, активізації інвестиційної діяльності та формування ефективного

Запропоноване посилання: Черчата, А. О., Андрусів, У. Я. & Федаш, М. Р. (2026). Інституційне забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України. Науковий вісник ІФНТУНГ. Серія: економіка та управління в нафтовій і газовій промисловості, 1(33), 201-211. doi: 10.31471/2409-0948-2026-1(33)-201-211

* Відповідальний автор

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

інституційного середовища, здатного забезпечити сталий розвиток будівельної галузі. Проаналізовано сучасний стан інституційного середовища інвестиційної діяльності у будівельному секторі, визначено його ключові характеристики та виявлено основні проблеми функціонування, зокрема фрагментарність інституційної структури, недостатній рівень координації між суб'єктами інвестиційного процесу, обмежений доступ до фінансових ресурсів, високі інвестиційні ризики та недостатній рівень цифровізації. Доведено, що ефективність залучення інвестицій значною мірою залежить від якості інституційного середовища, яке формує умови реалізації інвестиційних проєктів і визначає рівень довіри інвесторів. У статті узагальнено вплив інституційних чинників на ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор, а також обґрунтовано інтегровану модель інституційного забезпечення, що включає регуляторний, фінансово-інвестиційний, організаційно-управлінський, інформаційно-цифровий та інноваційно-інфраструктурний блоки. Особливістю запропонованої моделі є поєднання функціонального підходу до структурування інституційного середовища з орієнтацією на вирішення системних проблем розвитку інвестиційної інфраструктури. На основі проведеного дослідження обґрунтовано напрями вдосконалення інституційного середовища, які передбачають гармонізацію нормативно-правового забезпечення, розвиток фінансових інструментів, активізацію механізмів державно-приватного партнерства, підвищення інституційної спроможності органів влади, поглиблення цифровізації та стимулювання інноваційного розвитку будівельного сектору. Запропоновано практичні рекомендації, спрямовані на формування ефективної системи управління інвестиційними процесами, зниження ризиків та підвищення інвестиційної привабливості галузі. Доведено, що реалізація запропонованих підходів забезпечить перехід від фрагментарного до системного інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури, сприятиме активізації інвестиційної діяльності та прискоренню процесів поствоєнної відбудови економіки України.

Ключові слова: інституційне забезпечення, інвестиційна інфраструктура, будівельний сектор, управління проєктами, інвестиційні ризики, поствоєнна відбудова, державно-приватне партнерство, трансформаційні зміни, інноваційний розвиток, цифровізація.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку економіки України характеризується необхідністю глибоких структурних трансформацій, зумовлених наслідками воєнних дій, масштабними руйнуваннями виробничої, транспортної та соціальної інфраструктури, а також потребою у швидкому та ефективному відновленні національного господарства. У цьому контексті особливого значення набуває будівельний сектор, який виступає базовою галуззю формування матеріально-технічної основи економіки та забезпечує реалізацію інфраструктурних проєктів, спрямованих на відбудову держави.

Активізація інвестиційної діяльності у будівельному секторі є ключовою передумовою відновлення економічного потенціалу країни, що обумовлює необхідність формування ефективної інвестиційної інфраструктури. Водночас результативність функціонування такої інфраструктури значною мірою визначається якістю інституційного середовища, яке забезпечує регулювання економічних процесів, координацію дій суб'єктів інвестиційної діяльності та створення сприятливих умов для залучення капіталу.

В умовах поствоєнної трансформації економіки України інституційне забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору набуває особливої актуальності, оскільки саме від його ефективності залежить рівень довіри інвесторів, прозорість інвестиційних процесів та здатність держави забезпечити стабільний соціально-економічний розвиток. З огляду на це, актуальним є дослідження сучасного стану інституційного середовища, виявлення його ключових проблем та обґрунтування напрямів його вдосконалення.

Незважаючи на наявність нормативно-правової бази, що регулює інвестиційну діяльність у будівельному секторі України, існуюча система інституційного забезпечення характеризується низкою системних недоліків, які стримують розвиток інвестиційної

інфраструктури та обмежують можливості залучення фінансових ресурсів. Зокрема, спостерігається фрагментарність інституційної структури, недостатній рівень координації між державними органами, фінансовими установами та суб'єктами господарювання, а також складність та тривалість процедур реалізації інвестиційних проєктів.

Додатковими викликами виступають високий рівень інвестиційних ризиків, пов'язаних із макроекономічною нестабільністю, воєнними загрозами та недосконалістю механізмів гарантування інвестицій. Водночас недостатній розвиток інституцій, що забезпечують інформаційну підтримку, цифровізацію інвестиційних процесів та прозорість ринку, знижує ефективність функціонування інвестиційної інфраструктури та негативно впливає на інвестиційний клімат.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору є об'єктом наукових досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних учених. Теоретичні основи інституційного підходу до аналізу економічних процесів сформовані у працях таких учених, як Шевчук В. О., Мельник Л. Г., Корнеєв В., Пластун А. та ін., які розглядають інститути як систему формальних і неформальних правил, що визначають поведінку економічних агентів і впливають на ефективність функціонування ринку [1; 2]. Хладченко М., Моед Н. доповнюють дослідження роллю державної політики, регуляторних механізмів та інституційної стабільності у стимулюванні економічного зростання [3].

У сфері інвестиційної діяльності та розвитку будівельного сектору значний внесок зробили такі вітчизняні науковці, як Давимука Р. Н., Паламарчук О. М., Петришина С. В. та ін., які досліджують особливості функціонування інвестиційно-будівельного комплексу, механізми взаємодії його учасників та організаційні форми реалізації інвестиційних проєктів [4–6]. Зокрема, у працях Кришталь Г.О., Ордуханова підкреслюється, що інвестиційно-будівельний процес є складною системою взаємодії різних суб'єктів, включаючи інвесторів, підрядників, фінансові установи та державні органи, які формують інфраструктуру інвестиційного середовища [6].

Окремий напрям досліджень пов'язаний із вивченням інституційного забезпечення фінансування будівництва та розвитку житлової інфраструктури. У працях Т.Г., Шпомер Т.О., Суховерського М.Ю. аналізується досвід розвинених країн, де інституційні механізми забезпечують ефективне функціонування фінансових ринків, розвиток іпотечного кредитування та залучення інвестицій у будівництво [7]. Це дозволяє сформулювати висновок про важливість інтеграції фінансових і правових інститутів у процесі розвитку інвестиційної інфраструктури.

Водночас у наукових працях акцентується увага на проблемах інституційного забезпечення інвестиційної діяльності в Україні. Кіщенко Т.Є., Черчата А.О., Андрусів У.Я., Фесун А. В. відзначають наявність таких системних недоліків, як нестабільність нормативно-правового середовища, недостатній рівень розвитку фінансових інститутів, обмежений доступ до довгострокових інвестиційних ресурсів та низький рівень координації між суб'єктами інвестиційного процесу [8–10]. Це знижує інвестиційну привабливість будівельного сектору та ускладнює реалізацію масштабних інфраструктурних проєктів.

Виділення невирішених частин загальної проблеми. Разом з тим, аналіз сучасних досліджень свідчить про те, що більшість наукових праць зосереджена на окремих аспектах інвестиційної діяльності або функціонування будівельної галузі, тоді як питання комплексного інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури, особливо в умовах поствоєнної відбудови економіки України, залишаються недостатньо розробленими. Недостатньо уваги приділяється інтеграції цифрових інструментів, механізмів державно-приватного партнерства та міжнародних фінансових інститутів у єдину систему інституційного забезпечення.

Формування цілей статті. Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо вдосконалення інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України в умовах поствоєнної відбудови економіки.

Виклад основного матеріалу. Сучасний стан інституційного середовища інвестиційної діяльності у будівельній галузі України формується під впливом потреб поствоєнної відбудови та трансформації системи державного регулювання. Будівельний сектор виступає одним із ключових напрямів залучення інвестицій. Це зумовлює зростання ролі інституцій, які забезпечують організацію, координацію та супровід інвестиційних процесів. Інституційне середовище охоплює державні органи, фінансові інститути, органи місцевого самоврядування, нормативно-правову базу та цифрові платформи. Важливим досягненням є впровадження Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, що сприяє підвищенню прозорості, спрощенню дозвільних процедур та зниженню трансакційних витрат. Позитивною тенденцією також є реформування системи державного архітектурно-будівельного контролю та розвиток механізмів державно-приватного партнерства.

Водночас інституційне середовище характеризується низкою системних проблем. Насамперед, спостерігається фрагментарність інституційної структури та недостатній рівень координації між її елементами, що призводить до ускладнення процедур реалізації інвестиційних проєктів. Суттєвим обмеженням є також нестача фінансових інструментів, зокрема механізмів гарантування та страхування інвестиційних ризиків, що стримує залучення приватного капіталу.

Таким чином, інституційне середовище інвестиційної діяльності у будівельній галузі України перебуває у стані трансформації, поєднуючи позитивні зрушення у сфері цифровізації та регуляторних реформ із наявністю суттєвих організаційних, фінансових та інституційних обмежень. Це зумовлює необхідність подальшого вдосконалення системи інституційного забезпечення з метою підвищення ефективності залучення інвестицій та прискорення процесів відбудови.

Ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор значною мірою визначається якістю інституційного середовища, оскільки саме воно формує рівень передбачуваності, прозорості та безпеки реалізації інвестиційних проєктів. В умовах поствоєнного відновлення України роль інституційних чинників суттєво зростає, що підтверджується значними потребами у фінансуванні відбудови та модернізації інфраструктури. Для узагальнення результатів аналізу доцільно продемонструвати вплив інституційних чинників на ефективність залучення інвестицій у будівельну сферу (табл. 1):

Позитивний вплив на інвестиційну активність мають інституційні чинники, які сприяють зниженню трансакційних витрат та адміністративних бар'єрів. До них належать стабільність нормативно-правового середовища, ефективність дозвільної системи, розвиток цифрових інструментів, а також забезпечення відкритості та доступності інформації про будівельні проєкти. Зокрема, впровадження електронних сервісів у сфері будівництва сприяє підвищенню прозорості ринку та спрощенню процедур взаємодії між учасниками інвестиційного процесу [9].

Водночас низька якість інституційного середовища негативно впливає на ефективність залучення інвестицій. Серед ключових стримуючих факторів слід виділити нестабільність регуляторного поля, фрагментарність системи управління, недостатній рівень координації між інституціями, а також обмежений доступ до фінансових ресурсів і механізмів страхування ризиків [3; 7]. У результаті навіть за наявності значного інвестиційного потенціалу будівельний сектор не повною мірою реалізує свої можливості.

Таблиця 1 – Вплив інституційних чинників на ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор

Інституційний чинник	Характер впливу	Прояв у будівельному секторі	Вплив на інвестиційну ефективність
Нормативно-правова стабільність	Прямий	Чіткість регуляторних вимог, стабільність законодавства	Підвищення довіри інвесторів, зменшення ризиків
Ефективність державного регулювання	Прямий	Спрощення дозвільних процедур, контроль якості будівництва	Скорочення часу реалізації проєктів
Рівень цифровізації	Прямий	Електронні реєстри, онлайн-дозволи, цифрові платформи	Зниження транзакційних витрат, підвищення прозорості
Розвиток фінансових інститутів	Прямий	Доступ до кредитування, інвестиційних фондів	Розширення джерел фінансування
Механізми державно-приватного партнерства	Прямий	Реалізація інфраструктурних проєктів	Залучення приватного капіталу
Інституційна спроможність органів влади	Опосередкований	Якість управління проєктами, координація суб'єктів	Підвищення ефективності реалізації інвестицій
Рівень корупційних ризиків	Негативний	Непрозорість процедур, зловживання	Зниження інвестиційної привабливості
Рівень захисту прав інвесторів	Прямий	Гарантії повернення інвестицій, судовий захист	Зменшення інвестиційних ризиків
Воєнні та політичні ризики	Негативний	Нестабільність середовища, руйнування інфраструктури	Стимування інвестиційної активності
Інституційна узгодженість	Прямий	Взаємодія держави, бізнесу та фінансових структур	Підвищення ефективності інвестиційних процесів

Джерело: складено автором на основі [3; 8; 10]

Важливим інституційним чинником є розвиток механізмів державно-приватного партнерства, які дозволяють залучати приватний капітал до реалізації інфраструктурних проєктів. Ефективність таких механізмів залежить від якості правового забезпечення, рівня захисту прав інвесторів та прозорості процедур відбору проєктів. У цьому контексті важливим є також вдосконалення державної інвестиційної політики, спрямованої на стимулювання інвестиційної активності у будівельній галузі.

Таким чином, інституційні чинники мають визначальний вплив на ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор, оскільки вони формують як безпосередні умови реалізації інвестиційних проєктів, так і загальний інвестиційний клімат. Підвищення ефективності інвестиційної діяльності потребує системного вдосконалення інституційного середовища, зокрема через підвищення його стабільності, прозорості, координації та інтеграції сучасних цифрових і фінансових інструментів [3; 9].

З метою систематизації результатів дослідження та конкретизації механізмів впливу інституційного середовища на ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор доцільно структурувати модель інституційного забезпечення за ключовими функціональними блоками, які відображають інтеграцію регуляторних, фінансово-інвестиційних, організаційно-управлінських, інформаційно-цифрових та інноваційно-інфраструктурних компонентів і в сукупності формують цілісне інституційне середовище (табл. 2). Такий підхід дозволяє не лише узагальнити складові інституційної системи, але й встановити взаємозв'язок між наявними проблемами розвитку інвестиційної інфраструктури та відповідними інструментами їх вирішення.

Таблиця 2 – Структура моделі інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України

Блок моделі	Складові елементи	Очікуваний вплив на інвестиційний процес
Регуляторний блок	Закони, нормативно-правові акти, державні органи управління, органи контролю	Зниження правових ризиків, підвищення довіри інвесторів
Фінансово-інвестиційний блок	Банки, інвестиційні фонди, міжнародні фінансові організації, механізми ППП, страхові інструменти	Зростання обсягів інвестицій, активізація приватного капіталу
Організаційно-управлінський блок	Органи державної влади, місцеве самоврядування, девелопери, підрядники	Підвищення ефективності реалізації проєктів
Інформаційно-цифровий блок	Єдина електронна система у сфері будівництва, реєстри, цифрові платформи	Скорочення адміністративних бар'єрів, зниження трансакційних витрат
Інноваційно-інфраструктурний блок	Будівельні підприємства, технології, інноваційні рішення, інфраструктурні об'єкти	Підвищення конкурентоспроможності та ефективності галузі
Результуючий ефект	Інтеграція всіх блоків	Залучення інвестицій, зниження ризиків, прискорення відбудови

Джерело: складено автором на основі [4; 7; 10]

Аналіз структури моделі інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України дає підстави стверджувати, що її побудова ґрунтується на системному підході до розуміння інвестиційного процесу як багаторівневої та багатоакторної взаємодії. Представлена в таблиці логіка свідчить, що ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор не може бути забезпечена виключно за рахунок одного інструменту чи окремого напряму державної політики. Навпаки, вона є результатом збалансованого функціонування комплексу взаємопов'язаних інституційних блоків, кожен із яких виконує власну функцію, але водночас впливає на результативність усієї системи.

Передусім важливе значення має регуляторний блок, оскільки саме він формує базові правила функціонування інвестиційного середовища. Його роль є визначальною, адже будь-який інвестор оцінює насамперед рівень правової визначеності, стабільність законодавства, наявність дієвих процедур захисту прав власності та передбачуваність державної політики. У таблиці цілком обґрунтовано відображено, що ключовою проблемою в межах цього блоку є нестабільність законодавства, тоді як запропонованими рішеннями виступає гармонізація нормативної бази та підвищення її передбачуваності. Це

має принципове значення для будівельного сектору, де інвестиційні проекти є довгостроковими, капіталомісткими та надзвичайно чутливими до змін регуляторних умов. Відтак удосконалення регуляторного блоку слід розглядати як фундаментальну передумову формування довіри до ринку.

Не менш значущим є фінансово-інвестиційний блок, який забезпечує практичну можливість реалізації будівельних проектів через доступ до ресурсної бази. Його зміст у таблиці відображено через сукупність банківських установ, інвестиційних фондів, міжнародних фінансових організацій, механізмів державно-приватного партнерства та страхових інструментів. Це свідчить про розуміння того, що джерела фінансування будівельного сектору мають бути диверсифікованими, а сама система не може спиратися лише на бюджетні ресурси або на комерційне кредитування. Виявлена проблема обмеженого доступу до фінансування є однією з найбільш гострих для сучасної України, особливо в умовах воєнних ризиків і високої вартості капіталу [2; 5]. Саме тому рішення, пов'язане з розвитком ППП, гарантійних та страхових механізмів, є цілком логічним і стратегічно виправданим. Воно орієнтує інституційне середовище не лише на залучення коштів, а й на зниження ризиків для приватних інвесторів, що є ключовою умовою відновлення інвестиційної активності.

Організаційно-управлінський блок у запропонованій моделі виконує інтегруючу функцію, оскільки саме через нього відбувається координація дій між державою, місцевим самоврядуванням, девелоперами, підрядниками та іншими учасниками інвестиційного процесу. Аналіз таблиці показує, що автори акцентують увагу на низькому рівні координації як на системній проблемі розвитку інвестиційної інфраструктури. У практичному вимірі така проблема проявляється у дублюванні функцій, затягуванні погоджувальних процедур, неузгодженості між окремими рівнями управління та недостатній проектній дисципліні. Запропоноване рішення у вигляді створення інтегрованої системи управління проектами є особливо актуальним в умовах поствоєнної відбудови, коли великі обсяги проектів потребують оперативного, професійного та узгодженого супроводу. Отже, цей блок забезпечує не лише організаційний порядок, а й підвищує загальну інституційну спроможність системи.

Інформаційно-цифровий блок у структурі моделі відображає сучасний вектор трансформації державного управління та інвестиційного менеджменту. Його виділення як окремого елемента моделі є цілком виправданим, оскільки цифровізація вже не є допоміжним інструментом, а перетворюється на повноцінний інституційний механізм. Саме через цифрові платформи, реєстри та електронні системи забезпечуються відкритість інформації, зменшення адміністративного навантаження, мінімізація людського фактору та підвищення прозорості процедур [1; 6]. Таблиця показує, що ключовою проблемою в цій площині є непрозорість процедур, а відповідне рішення пов'язується з цифровізацією та відкритістю даних. Це означає, що інформаційно-цифровий блок у моделі виконує не лише сервісну функцію, а й антикорупційну, контрольну та довірчу. Для інвестора це має вирішальне значення, оскільки доступність актуальної, повної та достовірної інформації прямо впливає на прийняття інвестиційного рішення.

Інноваційно-інфраструктурний блок завершує логіку моделі, оскільки саме в його межах відбувається матеріалізація інвестиційних ресурсів у конкретні результати: реалізацію будівельних проектів, впровадження технологій, модернізацію виробничої бази та оновлення інфраструктури. Його присутність у таблиці демонструє, що інституційне забезпечення розглядається не абстрактно, а в тісному зв'язку з реальним функціонуванням будівельного сектору. Проблема технологічної відсталості, яка відображена у відповідній колонці, є особливо актуальною з огляду на необхідність переходу до енергоефективного, інноваційного та стійкого будівництва. Тому рішення, пов'язане із впровадженням інновацій та сучасних технологій, слід розглядати не лише як засіб підвищення продуктивності, а і як інструмент зміни якісних параметрів самого

будівельного сектору. Відтак інноваційно-інфраструктурний блок забезпечує перехід від простої відбудови до модернізаційного розвитку.

Особливу увагу заслуговує підсумковий рядок таблиці, в якому відображено результуючий ефект від інтеграції всіх блоків. Його аналітичне значення полягає в тому, що він показує: результат у вигляді залучення інвестицій, зниження ризиків та прискорення відбудови не є автоматичним наслідком функціонування одного окремого елемента, а формується виключно внаслідок синергії всієї системи. Саме тому фрагментарний підхід до реформування інституційного середовища є малоефективним. Якщо вдосконалюється лише законодавство, але не розвиваються фінансові інструменти, інвестиційний ефект буде обмеженим. Аналогічно, цифровізація без координації між суб'єктами або без інноваційної модернізації галузі не забезпечить повноцінного зростання інвестиційної активності. Таким чином, таблиця переконливо підтверджує, що лише комплексне поєднання регуляторних, фінансових, організаційних, цифрових та інноваційних рішень формує дієву модель інституційного забезпечення.

З наукової точки зору важливо й те, що таблиця не обмежується описом елементів моделі, а демонструє причинно-наслідковий зв'язок між виявленими проблемами та інструментами їх подолання. Саме це надає моделі прикладної цінності та дозволяє розглядати її не тільки як аналітичну конструкцію, а як основу для вироблення практичних рекомендацій у сфері державної політики та управління будівельним сектором.

Отже, проведений аналіз таблиці дозволяє дійти висновку, що запропонована структура моделі інституційного забезпечення є логічно цілісною, функціонально збалансованою та практично орієнтованою. Вона відображає ключові вузли інституційного впливу на інвестиційний процес у будівельному секторі та водночас окреслює напрями подолання основних бар'єрів його розвитку. Це дає підстави розглядати її як концептуальну основу для формування ефективної політики розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України в умовах поствоєнної трансформації.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що інституційне забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору України є визначальним чинником ефективності залучення інвестицій у контексті поствоєнної відбудови економіки. Доведено, що сучасний стан інституційного середовища характеризується поєднанням позитивних трансформацій, пов'язаних із цифровізацією та реформуванням регуляторної системи, із наявністю суттєвих системних проблем, зокрема фрагментарності інституційної структури, недостатньої координації між суб'єктами, обмеженого доступу до фінансових ресурсів і високого рівня інвестиційних ризиків.

У ході дослідження обґрунтовано, що ефективність залучення інвестицій у будівельний сектор значною мірою визначається якістю інституційного середовища, яке формує умови реалізації інвестиційних проєктів, впливає на рівень довіри інвесторів і забезпечує узгодженість дій учасників інвестиційного процесу. Узагальнення впливу інституційних чинників дозволило встановити їх комплексний характер та визначити ключові напрями підвищення інвестиційної ефективності.

Розроблено інтегровану модель інституційного забезпечення розвитку інвестиційної інфраструктури будівельного сектору, яка включає регуляторний, фінансово-інвестиційний, організаційно-управлінський, інформаційно-цифровий та інноваційно-інфраструктурний блоки. Запропонована модель відображає причинно-наслідковий зв'язок між існуючими проблемами інституційного середовища та механізмами їх вирішення, що забезпечує її практичну спрямованість і наукову новизну.

Доведено, що комплексна інтеграція інституційних механізмів дозволяє забезпечити перехід від фрагментарного до системного управління інвестиційною інфраструктурою, що, у свою чергу, сприятиме підвищенню інвестиційної привабливості будівельного сектору, зниженню ризиків та прискоренню процесів поствоєнної відбудови економіки України.

Список використаних джерел

1. Шевчук, В. О., & Мельник, Л. Г. (2023). Інституційні механізми забезпечення інвестиційного розвитку в умовах невизначеності. *Фінанси України*, 3, 23–41. <https://doi.org/10.33763/finukr2023.03.023>
2. Korneev, V., & Plastun, A. (2023). Investment infrastructure development under digital transformation. *Journal of Economic Studies*, 50(4), 789–805. <https://doi.org/10.1108/JES-2022-0156>
3. Hladchenko, M., & Moed, H. (2023). Research and innovation capacity of Ukraine in wartime conditions. *Scientometrics*, 128, 1123–1145. <https://doi.org/10.1007/s11192-022-04567-2>
4. Давимука, Р. Н. (2024). Тенденції та перспективи інвестування житлового будівництва в Україні: регіональний аспект. *Регіональна економіка*, 3, 81–90. <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2025-3-8>
5. Паламарчук, О. М., & Петришина, С. В. (2023). Будівельна галузь України: стан та прогнози. *Економіка та суспільство*, 51. <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2497/2416>
6. Кришталь, Г. О., & Ордуханов, Т. Г. (2025). Кругообіг інвестицій в будівельну галузь та їх вплив на ефективність інвестиційної політики. *Економіка та суспільство*, 71, 70–85. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-13>
7. Шпомер, Т. О., & Суховерський, М. Ю. (2024). Інвестиційна інфраструктура як ключовий фактор інноваційного розвитку високотехнологічних галузей України. *Науковий вісник Полісся*, 1(28), 94–105. [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-1\(28\)-94-105](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-1(28)-94-105)
8. Кіщенко, Т. Є. (2022). Дослідження інфраструктури інвестиційно-будівельного процесу. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*, 49(1), 124–130. [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2022.49\(1\).124-130](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2022.49(1).124-130)
9. Черчата, А. О., & Андрусів, У. Я. (2025). Циркулярна економіка як концептуальна основа зеленої трансформації будівельного сектору в умовах сталого розвитку. *Економічний простір*, 206, 387–392. <https://doi.org/10.30838/EP.206.387-392>
10. Фесун, А. В. (2024). Інвестиції у цивільне будівництво в Україні в умовах воєнного стану. *Науковий вісник НГУ*, 201–206. <https://doi.org/10.33271/nvngu/20242/201>

References

1. Shevchuk, V. O., & Melnyk, L. H. (2023). Instytutsiini mekhanizmy zabezpechennia investytsiinoho rozvytku v umovakh nevyznachenosti [Institutional mechanisms for ensuring investment development under conditions of uncertainty]. *Finansy Ukrainy*, 3, 23–41. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2023.03.023>
2. Korneev, V., & Plastun, A. (2023). Investment infrastructure development under digital transformation. *Journal of Economic Studies*, 50(4), 789–805. DOI: <https://doi.org/10.1108/JES-2022-0156>
3. Hladchenko, M., & Moed, H. (2023). Research and innovation capacity of Ukraine in wartime conditions. *Scientometrics*, 128, 1123–1145. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11192-022-04567-2>
4. Davymuka, R. N. (2024). Tendentsii ta perspektyvy investuvannia zhytlovoho budivnytstva v Ukraini: rehionalnyi aspekt [Trends and prospects of housing construction investment in Ukraine: regional aspect]. *Rehionalna ekonomika*, 3, 81–90. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2025-3-8>
5. Palamarchuk, O. M., & Petryshyna, S. V. (2023). Budivelna haluz Ukrainy: stan ta prohnozy [Construction industry of Ukraine: state and forecasts]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 51. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2497/2416>

6. Kryshchal, H. O., & Ordukhanyov, T. H. (2025). Kruhoobih investytsii v budivelnu haluz ta yikh vplyv na efektyvnist investytsiinoi polityky [Circulation of investments in the construction industry and their impact on the effectiveness of investment policy]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 71, 70–85. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-13>
7. Shpomer, T. O., & Sukhovorskyi, M. Yu. (2024). Investytsiina infrastruktura yak kliuchovyi faktor innovatsiinoho rozvytku vysokotekhnolohichnykh haluzei Ukrainy [Investment infrastructure as a key factor of innovative development of high-tech industries in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Polissia*, 1(28), 94–105.. DOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-1\(28\)-94-105](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-1(28)-94-105)
8. Kishchenko, T. Ye. (2022). Doslidzhennia infrastruktury investytsiino-budivelnoho protsesu [Study of the infrastructure of the investment and construction process]. *Shliakhy pidvyshchennia efektyvnosti budivnytstva v umovakh formuvannia rynkovykh vidnosyn*, 49(1), 124–130. DOI: [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2022.49\(1\).124-130](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2022.49(1).124-130)
9. Cherchata, A. O., & Andrusiv, U. Ya. (2025). Tsyrukuliarna ekonomika yak kontseptualna osnova zelenoi transformatsii budivelnoho sektoru v umovakh staloho rozvytku [Circular economy as a conceptual basis for green transformation of the construction sector under sustainable development]. *Ekonomichniy prostir*, 206, 387–392. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.206.387-392>
10. Fesun, A. V. (2024). Investytsii u tsyvilne budivnytstvo v Ukraini v umovakh voiennoho stanu [Investments in civil construction in Ukraine under martial law]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoho hirnychoho universytetu*, 2, 201–206. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/20242/201>

INSTITUTIONAL SUPPORT FOR THE DEVELOPMENT OF INVESTMENT INFRASTRUCTURE OF THE CONSTRUCTION SECTOR OF UKRAINE

Cherchata Anzhela

Head of the Department of Economics, Management and Entrepreneurship
Ukrainian State University of Science and Technologies
49000, Dnipro, Lazaryana St., 2
e-mail: acherchataya@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6753-2891>

Andrusiv Uliana

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor
Head of the Department of Finance, Accounting and Taxation
DevelopmentIvano-Frankivsk National Technical University oil and gas
76019, Ivano-Frankivsk, Carpathian St., 15
e-mail: andrusivu@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1793-0936>

Fedash Mykhailo

Postgraduate Student, Department of Economics, Management and Entrepreneurship
Head of the Department of Economics, Management and Entrepreneurship
Ukrainian State University of Science and Technologies
49000, Dnipro, Lazaryana St., 2
e-mail: m.r.fedash@ust.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4013-2089>

Abstract. The article examines the theoretical and methodological principles and practical aspects of institutional support for the development of investment infrastructure in the construction sector of Ukraine in the context of post-war economic reconstruction. The relevance of the study is due to the need to restore the destroyed infrastructure, activate investment activity and form an effective institutional environment capable of ensuring the sustainable development of the construction industry. The current state of the institutional environment of investment activity in the construction sector is analyzed, its key characteristics are identified and the main problems of functioning are identified, in particular, the fragmentation of the institutional structure, the insufficient level of coordination between the subjects of the investment process, limited access to financial resources, high investment risks and the insufficient level of digitalization. It is proven that the effectiveness of attracting investment largely depends on the quality of the institutional environment, which forms the conditions for the implementation of investment projects and determines the level of investor confidence. The article summarizes the impact of institutional factors on the effectiveness of attracting investments in the construction sector, and also substantiates an integrated model of institutional support, which includes regulatory, financial and investment, organizational and managerial, information and digital and innovation and infrastructure blocks. A feature of the proposed model is the combination of a functional approach to structuring the institutional environment with an orientation towards solving systemic problems of investment infrastructure development. Based on the research, directions for improving the institutional environment are substantiated, which include harmonization of regulatory and legal support, development of financial instruments, activation of public-private partnership mechanisms, increasing the institutional capacity of government bodies, deepening digitalization and stimulating innovative development of the construction sector. Practical recommendations are proposed aimed at forming an effective system for managing investment processes, reducing risks and increasing the investment attractiveness of the industry. It is proven that the implementation of the proposed approaches will ensure the transition from fragmented to systemic institutional support for the development of investment infrastructure, will contribute to the intensification of investment activity and the acceleration of the processes of post-war reconstruction of the Ukrainian economy.

Keywords: institutional support, investment infrastructure, construction sector, project management, investment risks, post-war reconstruction, public-private partnership, transformational changes, innovative development, digitalization.